

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

VASILACHI Leonid Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxxx, r-nul
Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.09.2019– 22.06.2020;

Instanța de apel: 24.08.2020 – 21.10.2020;

Instanța de recurs: 18.01.2021 – 17.02.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 22 iulie 2020, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Vasilachi Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (3) Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa numită, i s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 decembrie 2018 - amendă în mărime de 788 unități convenționale ce constituie 39 400 lei, stabilindu-i lui Vasilachi Leonid pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 788 unități convenționale ce constituie 39 400 lei, cu executarea de sine stătător a pedepselor aplicare, conform art. 87 alin. (2) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Vasilachi Leonid, la data de 09 august 2019, aproximativ la orele 23:00, acționând cu

intenție directă, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, a răpit motocicleta de model „Zontes-ZT 150-5A”, cu numărul de înmatriculare xxxxxxxx, care aparține cet. Albu Gheorghe, care se afla parcată în fața gospodăriei cet. Blanaru Vasile, din s. Xxxxxx, r-nul UXxxxxx, pe care ulterior a abandonat-o într-un lan de porumb din apropierea s. Xxxxxx, r-nul Xxxxxx.

Acțiunile inculpatului Vasilachi Leonid au fost calificate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, ca răpirea unui mijloc de transport .

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Anatoli Snegur în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie încetat procesul penal în temeiul împăcării părților sau stabilirea unei pedepse non-privative de libertate.

În motivarea apelului a argumentat că:

- instanța de fond a ignorat cererea părții vătămate Albu Gheorghe prin care a solicitat încetarea cauzei penale în privința inculpatului Vasilachi Leonid, în legătură cu împăcarea cu inculpatul, deoarece această cerere ar fi fost înaintată prin intermediul cancelariei și nu personal în ședința de judecată;

- Legea nu prevede nemijlocit în ce circumstanțe trebuie să fie dispusă o astfel de cerere, însă pentru aplicarea articolului 109 Cod Penal - împăcarea părților, factorul decisiv este voința părții vătămate de a cere încetarea în legătură cu împăcarea. Așa voință există, însă nemotivat nu a fost luată în considerație;

- pedeapsa sub formă de închisoare nu este echitabilă, singurul argument pentru care a fost numită pedeapsa cu închisoare, fiind doar faptul că acesta are antecedente penale, însă în afară de ultima sentință de condamnare în baza art. 264¹ alin. (4) Cod Penal, inculpatul fiind în imposibilitate să achite amenda, toate antecedentele penale erau stinse, însă, acesta nu este un motiv pentru a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare;

- prejudiciul este restituit, partea vătămată nu are pretenții, inculpatul a recunoscut vina și a contribuit la urmărirea penală;

- inculpatul se află la vârsta pensionară, chiar dacă nu a primit pensia din cauza că nu a strâns toate documentele pentru a prezenta la Fondul Social.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, apelul declarat a fost admis, s-a casat sentința total, cu pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Procesul penal privind învinuirea lui Vasilachi Leonid de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, s-a constatat cu certitudine că vina inculpatului Vasilachi Leonid în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod Penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile părții vătămate,

declarațiile martorului și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod Penal.

Făcând trimitere la prevederile art. 109 Cod penal, instanța de apel a reținut că, o primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale în rezultatul împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului. Inițiativa poate interveni de la oricare din aceștia. Împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând, în mod necesar, acordul de voință al persoanei vătămate și a inculpatului. În această privință, este de observat că, împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă, fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împace.

Evenimentul împăcării părților trebuie să aibă loc în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată. Acesta poate avea loc prin depunerea unor cereri de către fiecare dintre părți, conform prevederilor art. 344¹ alin. (1) Cod procedură penală, ori prin declarații orale, consemnate într-un proces-verbal, întocmit de organul de urmărire penală, iar, după caz, în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Citând prevederile art. 109 Cod penal și art. 276 Cod de procedură penală, instanța de apel a statuat că, într-un proces penal, pornit în cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de aceste norme, perioada până la care poate să intervină împăcarea părților este diferită. Or, conform art. 109 alin. (2) Cod penal, împăcarea produce efecte juridice din momentul urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare, iar potrivit art. 276 alin. (5) Cod procedură penală, împăcarea produce efecte doar dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că, la data de 21 ianuarie 2020, în cancelaria Judecătoriei Ungheni a parvenit cererea semnată de partea vătămată Albu Gheorghe, prin care a declarat că nu are careva pretenții morale și materiale față de Vasilachi Leonid și solicită încetarea procesului penal în privința inculpatului pe faptul răpirii motocicletei, din motivul că ei s-au împăcat și nu dorește ca ultimul să fie pedepsit. Totodată, prin cererea respectivă se atestă că partea vătămată Albu Gheorghe a solicitat încetarea procesului penal în lipsa sa, deoarece dânsul pleacă peste hotarele țării și nu are posibilitate să fie la ședința de judecată.

Prin cererea întocmită de avocatul Anatoli Snegur în interesele inculpatului Vasilachi Leonid s-a solicitat încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului Vasilachi Leonid în baza art. 192¹ alin. (1) Cod Penal în conformitate cu art. 109 alin. (1) Cod Penal - împăcarea părților.

Sub aspectul stabilirii condițiilor prevăzute la art. 109 Cod Penal, instanța de apel reține că acțiunile infracționale ale inculpatului Vasilachi Leonid au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod Penal, iar în conformitate cu criteriile stabilite la art. 16 Cod Penal, infracțiunea respectivă se califică ca fiind „mai puțin gravă”.

La fel, instanța de apel reține că inculpatul Vasilachi Leonid anterior a fost judecat, fapt confirmat prin revindicarea eliberată în privința acestuia și sentințele anexate la dosar, cu toate acestea, se constată că inculpatul nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție, totodată, în ultimii cinci ani în privința inculpatului nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la retragerea completului de judecată pentru deliberare, atât partea vătămată Albu Gheorghe, cât și inculpatul Vasilachi Leonid, prin cereri scrise au solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, partea vătămată indicând că nu are pretenții față de inculpat, ei s-au împăcat și nu dorește ca inculpatul să fie pedepsit.

Cu referire la soluția instanței de fond de a respinge solicitarea părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 109 Cod Penal, pe motiv că, partea vătămată nu s-a prezentat la ședința de judecată și nu a expediat declarație, cerere, notarial autenticată prin care să solicite încetarea procesului penal, Colegiul Penal a statuat că o primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale în rezultatul împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului. Împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând, în mod necesar, acordul de voință al persoanei vătămate și a inculpatului. Împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă, fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împăce.

Colegiul Penal a apreciat că, la caz nu au existat careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea cererii înaintată de partea vătămată Albu Gheorghe și a voinței părții vătămate expusă expres în conținutul cererii, prin care s-a solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului Vasilachi Leonid în legătură cu împăcarea părților, iar faptul că partea vătămată Albu Gheorghe nu s-a prezentat la ședința de judecată, deși în cererea din 20.01.2020 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, deoarece pleacă peste hotarele țării și nu are posibilitate să fie la ședința de judecată nu poate fi interpretat că lipsa manifestării acordului de voință a părții vătămate privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, mai mult ca atât, legea nu reglementează întocmirea cererii sub forma *ad validitatem*, de aceea concluziile instanței de fond despre faptul că partea vătămată nu a prezentat, expediat în adresa instanței de judecată declarație (cerere) notarial autenticată nu pot fi reținute ca fiind întemeiate.

Acordul părții vătămate Albu Gheorghe despre încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților nu a fost revocat de către ultimul, având în vedere că, partea vătămată era în drept, inclusiv, prin sistemul poștei electronice oficiale a instanței de judecată, să expieze în adresa instanței de judecată o cerere prin care să-și exprime dezacordul privind împăcarea părților, or, asemenea cerere nu a parvenit nici în instanța de fond și nici în instanța de apel, ceea ce semnifică că voința părții vătămate Albu Gheorghe este certă și asupra acesteia nu pot exista careva suspiciuni.

Din aceste considerente, Colegiul Penal a apreciat că la data examinării cauzei penale în privința inculpatului Vasilachi Leonid în instanța de fond, au fost îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de art. 109 Cod Penal - împăcarea părților.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea incriminată inculpatului Vasilachi Leonid prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod Penal, potrivit art. 16 alin. (3) Cod Penal, se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”.

Pe cale de consecință, citând prevederile art. 276 alin. (1) și (5), 466 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că, cererile de încetare a procesului penal, în legătură cu împăcarea părților depuse de inculpatul Vasilachi Leonid și de partea vătămată Albu Gheorghe au parvenit la etapa examinării cauzei în instanța de fond, până la retragerea completului de judecată în deliberare pentru pronunțarea sentinței.

La etapa și la momentul dat, prevăzut de legislația în vigoare, au fost prezente condițiile de admitere a cererii de împăcare a părților cu încetarea procesului penal, prevăzute de art. 276 alin. (5) Cod procedură penală.

Astfel, în temeiul art. 391 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, constatând posibilitatea aplicării prevederilor art. 109 Cod Penal - împăcarea, reieșind din faptul că, infracțiunea incriminată inculpatului Vasilachi Leonid face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave și se încadrează în capitolul VI a Părții Speciale a Codului Penal, părțile manifestându-și voința în acest sens, și anume fiind prezentate cererile privind încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților și care au fost prezentate până la retragerea completului de judecată pentru pronunțarea sentinței, instanța de apel a încetat procesul penal în privința lui Vasilachi Leonid, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod Penal al RM, în legătură cu împăcarea părților.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței, din motiv că apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului declarat, invocă următoarele:

- instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond de a respinge solicitarea părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal, pe motiv că partea vătămată nu s-a prezentat la ședința de judecată și nu a expediat declarație, cerere, notarial autenticată prin care să solicite încetarea procesului penal ar fi neîntemeiată, argumentând neîntemeiat că, nu au existat careva temeuri de a pune la îndoială veridicitatea cererii înaintată de partea vătămată Albu Gheorghe și a voinței părții vătămate expusă expres în conținutul cererii, prin care s-a solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului Vasilachi Leonid în legătură cu împăcarea părților, iar neprezentarea părții vătămate Albu Gheorghe în fața instanței de fond pentru confirmarea conținutului declarației de împăcare și a cererii de încetare a procesului penal nu poate fi interpretat că lipsa manifestării acordului de

voință a părții vătămate privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, acesta în condițiile în care legea nu ar reglementa întocmirea cererii sub forma *ad validitatem*;

- instanța de apel a dat o interpretare greșită legii de procedură penală dar și a normelor de drept substanțial în materie de împăcare;

- o primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale în rezultatul împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului (bănuțului, învinuțului ori inculpatului în dependență de faza procedurii penale). Inițiativa poate interveni de la oricare din acestea. Astfel, împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând în mod necesar, acordul de voință liber exprimat al persoanei vătămate și a inculpatului. Împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă, fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împace;

- din sensul prevederilor normative cu caracter penal în materie de împăcare a părților – art. 109 Cod penal și în special prevederile art. 344¹ Cod de procedură penală, rezultă că evenimentul împăcării părților trebuie să aibă loc în fața organului de urmărire penală ori a instanței de judecată;

- judecarea cauzei penale trebuie să deruleze cu audierea părții vătămate care pe lângă prezentarea de declarații referitor la evenimentele prejudiciabile are dreptul de a pleda pentru încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților;

- instanța de fond corect a reținut că datorită unor anumite împrejurări care nu depind de comportamentul autorităților statului, în special a instanței, participarea părții vătămate Albu Gheorghe la judecarea cauzei penale în instanța de fond nu a fost posibilă și nu a fost posibilă stabilirea faptului dacă declarația de încetare a procesului penal înregistrată în cancelaria Judecătoriei Ungheni la 20 ianuarie 2020 a parvenit anume de la partea vătămată Albu Gheorghe;

- chiar dacă admitem în mod ipotetic că declarația de împăcare și încetare a procesului penal din 20 ianuarie 2020 a fost consemnată olograf de către partea vătămată Albu Gheorghe, urmare a neprezentării acestuia în fața instanței de fond nu putem fi siguri dacă declarația de împăcare și solicitarea privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Vasilachi Leonid a fost făcută benevol de către respectivul, fără influențe din partea unor terți;

- pentru întrunirea tuturor condițiilor de încetare a procesului penal în temeiul împăcării părților lipsește însăși declarația inculpatului Vasilachi Leonid de împăcare cu partea vătămată Albu Gheorghe și solicitarea de încetare a procesului penal, or, însăși instanța de apel a remarcat că solicitarea privind încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului Vasilachi Leonid, a fost făcută prin cererea întocmită de avocatul Snegur Anatoli, însă aceasta trebuia să fie una personală, din partea inculpatului. La caz, fiind depusă de o persoană neîmputernicită;

- omisiunea de a se expune motivat, bazat pe norme de drept în vigoare la data adoptării deciziei asupra argumentelor expuse în apelul avocatului Snegur Anatoli

echivalează cu nerezolvarea fondului apelului iar nerezolvarea fondului apelului constituie o eroare prevăzută la art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul reține că în susținerea recursului, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Se reține că, recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților.

Cu referire la dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului Vasilachi Leonid, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod de procedură penală, de către instanța de apel, Colegiul consideră că instanța inferioară și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 109 alin. (1) și (2) Cod penal, art. 276 alin. (5), (7), 391 alin. (1), pct. 1), 466 alin. (2) Cod de procedură penală, cu respectarea strictă a prevederilor art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, potrivit căror împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II – VI, la art. 264 alin.(1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani. Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare. La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală. La

împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate la alin. (1), urmărirea penală încetează. Împăcarea este personală și produce efect doar dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Împăcarea părților poate avea loc și prin aplicarea medierii conform Legii cu privire la mediere. Sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile s-au împăcat, adoptând o decizie legală și întemeiată și a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat cât și de partea acuzării.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care corect a dispus încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților. Or, în fapt, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Subsidiar celor invocate de instanța de apel, Colegiul penal notează că nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că *„nu putem fi siguri dacă declarația de împăcare și solicitarea privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Vasilachi Leonid a fost făcută anume de către acesta, benevol, fără influențe din partea unor terți”* și că *„împăcarea trebuie să se producă în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată”* or, potrivit materialelor dosarului, se constată cu certitudine că cererea prin care partea vătămată Albu Gheorghe a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Vasilache Leonid în legătură cu împăcarea părților, a fost depusă de către acesta *personal* în cancelaria Judecătoriei Ungheni, la ea fiind anexată și o copie a buletinului ultimului (*f.d. 105-106, vol. I*). Prin urmare, identitatea persoanei care a depus cererea de împăcare și încetare a procesului penal, fiind verificată de către colaboratorul instanței de judecată, a decăzut necesitatea prezentării unei cereri autentificate notarial.

Mai mult ca atât, pe tot parcursul examinării cauzei în instanța de fond cât și în apel, partea vătămată Albu Gheorghe nu a sesizat instanța cu vreo solicitare de revocare a cererii de împăcare și încetare a procesului depusă de către acesta la 20 ianuarie 2020, pe motiv că ar fi fost influențat de către terți să depună o astfel de cerere, motiv pentru care instanța de apel just a concluzionat că prin cererea depusă la 20 ianuarie 2020, personal de către Albu Gheorghe acesta și-a exprimat în fața instanței de judecată voința de a se împăca cu inculpatul și a solicitat încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților, iar careva impedimente în acest sens, nu au fost constatate.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de casare totală a sentinței atacate, totodată oferind răspuns la

toate argumentele invocate de participanții la proces, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Instanța de recurs mai atestă și faptul că, argumentele invocate de recurent, au fost combătute de instanța de apel în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar recursul declarat, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe VASILACHI Leonid Xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 martie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion